

Velja v Ljubljani in po pošti:

- sko leto . . . K 84—
- pol leta . . . " 42—
- četrt leta . . . " 21—
- za mesec . . . " 7—

Za inozemstvo:

- sko leto naprej K 95—
- za pol leta . . . " 50—
- za četrt leta . . . " 26—
- za mesec . . . " 9—

Jugoslavija

Na pisane naročbe brez pošiljate denarja se ne moremo ozirati.

Naročniki naj pošiljajo naročnino **po nakaznici.**

Oglasi se računajo po uporabljenem prostoru in sicer 1 cm visok ter 45 mm širok prostor za ekkrat 47 vin., za večkrat popust.

Redništvo je na Starem trgu št. 19. Telefon št. 269. Upravništvo je na Marijinem trgu št. 8. Telefon št. 44.

Izhaja vsak dan zjutraj. Posamezna številka velja 40 vinarjev.

Vprašani glede inseratov i. dr. se naj priložijo za odgovor dopisnice ali znamka. — Dopisi naj se frankirajo. — Rokopisi se ne vračajo.

Nemški vojaki napadli in oropali jugoslovanskega kurirja. Žrtve eksplozije v vlaku pri Sevnici. — Velik shod „Zveze jugoslov. železničarjev“ v Mariboru. — Dr. Korošec čisti. — Zahteve hrvatskih časnikaarjev.

Malo pomislimo.

Nekaterim ljudem je „vseeno“. Prej smo rekli: „Jugoslavija ali smrt,“ zdaj pa pravimo: „Jugoslavija — ali vse — eno kdo...“ Prej smo mislili na bodočnost, zdaj mislimo samo še na trenutek. Zato je tako. In to je žalostno. Iz tega sledi vse zabavljanje in hujskanje. Nihče več noče potrpeti. In pri tem mislimo, da je kriva država.

Srbija bi bila dobila po vojni za svoje junaške čine in prestano trpljenje vse srbske pokrajine in antanta bi ji bila rada dala še bogve kake pogodbe na Balkanu, posebno na jugu in vzhodu, ker bi to ne bilo nikogar motilo in bi bilo antanti povojni. Tako pa se je Srbiji pridružila Jugoslavija, ki je videla v tem edino rešitev celokupnega naroda, — in rešitev je sprejela. Še več! Srbija se je takoj postavila za to, da se ne sme odtrgati noben kosček Jugoslavije in je poslala celo svoje čete na Koroško in drugam. Ona nam je dobila kredit pred svetom, da so začeli nas vpoštevati. Kaj bi bili sicer? Del premagane Avstrije, ki zmagovalc stori z njim, kar hoče. Ako bi bila Srbija sebična, bi sprejela, kar ji je bilo dolečeno in bi bila deležna vseh antantnih darov. Tako bi ne bilo nastalo jadransko vprašanje in težave z Italijo, za kar bi bila antanta Srbiji zelo hvaležna. Mi bi bili brez moči: nastalo bi bilo vprašanje: ali k nemški Avstriji ali k Italiji in ker bi se ne bili mogli odločiti, bi bili nas razdelili. Ta odločitev bi bila hujska od prve. Hrvate bi bila doletela ista usoda, postali bi bili žrtev madžarsko-židovsko-italijanskih intrig. Kakšno bi bilo naše življenje po taki odločitvi si lahko mislimo. In vendar ne pomis-

limo, kaj bi bilo, ako bi na pr. danes do tega prišlo, kar bi se lahko zgodilo, ako ne bomo trdno povdarjali svojo narodno voljo in ako nam bo postalo vseeno. Naši otroci bi bili kar smo bili mi pred vojno ali pa še manj.

Ako bi na pr. mi imeli že od leta 1912 vojno, da bi se bili morali osvoboditi od enega sovražnika in potem še od drugega in bi se pri tem osvobojevanju celo Sibi bejevali proti nam, ali bi mi imeli toliko moralne sile, da bi šli neglede na svoje ugodnosti reševati Srbe? Samo to pomislimo. In kaj bi mislili mi o njih, če bi na pr. mi toliko pretrpeli, kakor oni in bi mi šli potem še varovati njih meje, — oni pa bi bili s tem nezadovoljni in bi zabavljali — kaj bi mi rekli o njih, ali bi jih ne pustili usodi, nehvaležnike? Njih trpljenje se da z našim komaj primerjati. Imajo svoje macedonsko in banatsko vprašanje, ki bi se najbrže zanje mnogo ugodnejše rešilo, če bi popustili napram Italiji o našem vprašanju. In vendar ne popustijo. Iz sto ran kravaj še njih narod in domovina in vendar ne dajejo v ničemur sebi prednost — vse dela z nami po bratovsko in zdi se, da nosijo več dolžnosti na svojih ramah, nego mi. Dajo nam vse, kar nam morejo dati, ne da bi zahtevali od nas kaj zase. Ako bi mi vse to pomislili, ne bi lehkomiselno godrnjali in zabavljali češ: saj je vseeno, država je gotovo zadnja, ki bi ne priznavala vsem svojim uslužbencem primerno plačilo. Toda: ali se dajo taka vprašanja finančno in upravno rešiti v enem dnevu? Saj bo še mnogo lepih dni v Jugoslaviji in vsi bodo imeli vsega dovolj — zakaj bi torej malo ne potrpeali sedaj, ko še cel svet trpi? Vemo za vse naše stanove,

kako žive, priznavamo vse njih zahteve, zavzemamo se zanje — samo eno želimo, da pri tem ne pozabimo na temelj vse naše bodočnosti t. j. država. Noben stan bi ne mogel nase prevzeti odgovornosti, da je v boju za svoje stanovske stvari uničil oni skupni dom, ki bo nudil vsem našim stanovom dovolj dela in zaslужka.

„Jugoslavija ali smrt!“ Smrti hvale Bogu ni treba — Jugoslavija je prišla brez velikih naših žrtev — podprla jo je srbska sila. Tudi zdaj ne bo treba umreti — dasi je trpljenja mnogo. Združimo delo in potrpljenje in prišlo bo za Jugoslavijo — novo življenje. L.

Trst.

Memorandum dr. Gustava Gregorina, člana Jugoslovanskega odbora in bivšega tržaškega poslanca mirovni konferenci.

Po zaslugi neumorne propagande je deviza „Trento e Trieste all'Italia“ postala tako popularna, da se bo zdel vsak poskus odkriti neutemeljenost italijanskih rivendikacij na Trst nekaterim politikom kot izraz nacionalnega šovenizma. A vendar je baron Sonnino, današnji zastopnik italijanske zunanje politike napisal v svoji „Rasneva seltimaneale“ leta 1881. sledeče naziranje glede Trsta: „Trst je najbolj pripravna luka za trgovino in industrijo Nemčije. Prebivalstvo tega mesta, kakor vse obmejno prebivalstvo je pomešano: rivendikacija Trsta na podlagi prava bi bila pretiravanje narodnega načela, še več, ona ne predstavlja nikak interes za našo obrambo.“ Kar je veljalo leta 1881. velja tudi danes. Važnost vsečih historičnih odločitev zahteva, da se italijanske as-

piracije, ki prekoračijo meje narodnega sentimentalizma, podvržejo zavezniškemu preomotri vanju. V prvi vrsti moramo premotriti, v koliko se te aspiracije zlagajo z realnimi italijanskimi interesi in z onimi tega mesta, a v drugi vrsti v kolikor so one pravične jugoslovanskemu zaledju.

Sledeča stališča je treba vzeti v ozir:

1. Geografične,
 2. etnografične,
 3. ekonomsko,
 4. strategične.
- I. Geografično leži Trst pod kraško planoto, ki ga obkroža od vseh strani. Posebno s severozapadne strani je Trst popolnoma odrezan o furianske nižine, ki je samo nadaljevanje beneške. Iz vsega tega izhaja, da je Trst zemljepisno popolnoma odrezan od Italije in da pripada po naravi jugoslovanskemu zaledju.

II. Z jezikovnega in narodopisnega stališča je Trst oaza v jugoslovanskem (slovenskem) jezikovnem teritoriju. Slovenci so avtohtonsko prebivalstvo Trsta in okolice že od 6. stoletja. Leta 1735. je bilo slovenskega prebivalstva v Trstu 3385, a italijanskega 3865. Ako je to prebivalstvo kasneje naraščalo na škodo Slovencev, je bilo temu vzrok, ker jim je država odrekala vsako višjo izobrazbo, medtem ko italijanske občinske oblasti niso dovoljevale Slovencem niti ljudske šole.

A kljub temu so Slovenci vzdrževali v Trstu močno manjšino, ki ima odločilno vlogo v političnem življenju mesta. Vzrok temu je pomlajenje odpadajočega prebivalstva tega mesta s pomočjo močnega in zdravega prebivalstva, ki se neprestano steka s slovenske okolice v mesto in ker posredujejo Slovenci v Trstu močno organizacijo na narodnem socialnem in gošpodarskem polju (imajo kakih 200

ADAMIR LEVSTIK.

Višnjeva repatica.

Grof Künnigsbruch je bil židane velje; odvetnik se je čudil njegovemu poznanju naših mestnih razmer in zanimanju, s katerim je premeleval dnevne novice. Razume se, da sta se ustavila ob vlomih, ki so vznemirjali javnost prav tiste dni.

»Nesramne kanalje!« je menil gost. »Da, v tem se vidijo plodovi modernega časa, ki pušča lopove, da se klatijo neobešeni po belem svetu...«

»Bogme,« je pritrdil Smučiklas od srca. »Rado veden sem, čemu jih ne odlikujemo za posebne zasluęe!«

»Haha, malo manjka; če pridejo kdaj socialisti na krmilo, doživimo tudi to.«

»In še kaj hujsčega! Veste, ljubi gospod grof, demokratizem je lep in — prazna beseda,« je planil odvetnik na priliko. »Politična fraza, brez katere je dandanašnji težko stopiti med ljudstvo... saj me razumete!... ampak grda, pregrešna fraza! Srce me boli, kolikokrat jo začutim na jeziku... Jaz, dragi gospod grof, se ne čutim demokrata — tu notri ne! In patetično se je udaril po prsih. »Moj srčni ideal je bilo vedno staro, preizkušeno razmerje med gospodarjem in hlapcem; želel sem biti človek, in sem tudi postal, takorekoč... Ampak, če uvedemo danes demokracijo, je konec teh lepih sanj; potem, gospod

grof, ne bo več gospodarjev in hlapcev... ne bo več človeka... Potem bomo vsi svinje in drugega nič!«

To reki se je udaril po kolenu in ponosno upri oči v aristokrata.

»Veliko in sveto resnico ste izrekli,« je kimal ta prepričevalno. »Toda hvalite Boga, da vas ne slišijo gospodje vlomilci; gotovo bi vas kaznovali o prvi priliki za vaše nedemokratske nazore.«

Domačin je zaničljivo mrdnil z obrazom.

»Prav nič se jih ne bojim!« je vzkljnil samozavestno. »Še v sanjah ne... Dandanes nismo več tako neumni, da bi shranjevali denar v zabojih in nogavicah; čemu pa imamo banke? Doma si držim bagatelo za največjo silo, da človek ni brez beliča; nikoli več ko stotisec kron, in tudi do teh ni lehkota priti. Hudimansko imam spravljene in zaklenjene!«

Razplel se je dolg razgovor o blagajnah; grofova izvedenost, kar se tiče najnovejših oklopov in zaklopov je iznenadila odvetnika ter mu dala povod, da ga je povabil gledat svojo zakladnico. Stopila sta v slep prostorček zraven spalne sobe; tat, bi bil moral dobesedno preko Smučiklasovega trupla. V luči žarnice, katero je užgal gospodar, se je pokazalo gostu četrvo ozkih, golih sten, prepletenih s temnordečo tapeto in brez najmanjšega okraska razen črne, železne ornare z mnogimi umetnimi ključavnicami. Dvoje srebrnih svečnikov se je lesketalo vrhu blagajne ter ji dajalo nekam oltarsko lice, v viden znak, da se vdaja naš vrli Smučiklas na tem kraju edini pobožnosti svojega srca.

»Najnovejši ameriški sestavl!« je dejal ponosno, hiteč odklepati težka vrata; grof je pozorno sledil njegovim rokam, ki so z jedva opaznim drgetom brodirale po zveznjih bankovcev in vrednostnih papirjev ter pregrebale zlatino v jeklenih predalih.

»O, naši uzmoviči bi bili poplačani za svoj trud, če bi mogli do tegale; ni vse, kar imam, in vendar ni malo... Ampak blagajna je dobra in trdna, ne glede na samokres, ki leži zmerom na moji nočni omarici!«

Gost je želel vedeti, odkod jo ima:

»Tudi jaz si moram omisliti nekaj podobnega, da me škoda ne prehiti; kdo pa ve, kaj ga čaka? Odkar so našli tisto listnico takorekoč pred mojim pragom, sem zmerom v skrbeh, da ne bi zlodej prinesel lopovov tudi k meni.«

»Previdnost je mati modrosti!« je kimal Smučiklas, zaklopaje svoj tabernakel. »Francosko nabrežje je lep kraj, idiličen in romantičen... toda zelo na samem... Kdo se more zanesti na tistih par zaspanih policajev! Ako imate denar in dragocenosti doma, nikarite odlašati.«

»Nu, kak teden lahko počakam,« je rekel grof malomarno, zehaje v dlan, »Zazdaj ni hude sile; kdor pride iztikat po mojih predalih ne bo našel dosti plena... Človek si prej ne misli, koliko požre nastanitev; in če prištejem, kar sem pustil greoč v Montekarlju — hehe!...«

Opozorjamo na brošuro:

„Kod naj se potegne pravična meja med Jugoslavijo in Italijo?“

Spisal prof. F. Seidl. Z enim zemljevidom. Založil odsek za zasedeno ozemlje.

Cena 1 krono.

Dobiva se po knjigarnah, v upravnistihih „Jugoslavije“ v Ljubljani, Celju, Mariboru, Ptujju in Novem mestu.

Proda se 914
motorno kolo
s privozom, 5 HP. in dobrimi gumi ter **manjši auto**

z 2 sedežema, tovarne Peugeot, 7 HP, po zelo nizki ceni. — Vprašanja naj se pošiljajo na g. Wagner, kavarna „Union“, Celje.

Živo apno, portland-cement, zidno in strešno opeko (vse v celih vagonih) **fini mizarški lim** (od 100 kg višje) ponuja **Valentin Urbančič, Ljubljana, Bleiweisova cesta 8 (nasproti liceju).**

Hiša

s trgovskim lokalom se da v najem. Vpraša se v podružnici „Jugoslavije“ v Celju.

Pristna ljutomerska vina, stara in nova, se točijo v gostilni

„Na škarpi“
Razpošiljajo se tudi po železnici nad 56 litrov. Cene zmerne, blago prvovrstno! Za obilen obisk in naročila se priporoča **JOSIP BOŽIČ** vinski trgovec in gostilničar Breg—Celje.

Proda se
graščina

ležeča na zdravem kraju, z nekoliko oralov zemlje, s 5 popoinoma opremljenimi sobami, pripravna za miru potrebne ljudi ali za sanatorij. Vpraša se v podružnici „Jugoslavije“ Celju. 934 2—1

Prazne vreče in suhe gobe

kupuje vedno in vsako množino ter plača najbolje **Firma J. KUŠLAN Kranj (Gorenjsko).**

GARJE

srbečico, hraste, lišaje, uniči pri človeku in živini maziho zoper srbečico. Brez duha in ne maže perila. 1 lonček za eno osebo 4 K. Po pošti 5 K poštne prosto. Prodaja in razpošilja lekarna Trnkóczy v Ljubljani, zraven rotovža.

Podružnica Družbe sv. Cirila in Metoda v Središču razpisuje za novo-ustanovljeni otroški vrtec

službo vrtnarice

z mesečno plačo 200 K in sicer začasno za dobo 4 mesecev od 1. maja do 31. avgusta t. l. Za hrano in stanovanje je skrbnjeno. Prošnje naj se pošljejo do 24. aprila na Podružnico Družbe sv. Cirila in Metoda v Središču na Dravi. 945

Cebelni vosek

suhe satine in odpadke sveč kupuje po najvišji dnevni cent **J. KOPAČ, svečar Ljubljana, Celovška c. 90.**

Železnokonstrukcijska delavnica elektrarna Fala

ob Dravi prevzema dobavo in montažo železnih nadtalnih stavb, konstrukcij za zaježitne naprave, napeljevalne drogove itd.

Glavno zastopstvo

„Savinjske tovarne barv in lesnih izdelkov“ 853 priporoča cenjenim odjemalcem prvovrstne **barve, firnež, samokolnice** itd. Naročila sprejema **Ivan Ferlež, Celje.** Kupuje laneno seme po najvišjih dnevni cenah

Prodaja raznovrstnega pohištva

pod roko v skladišču „BALKAN“ od danes naprej vsaki dan.

Pohištvo

za spalne, jedilne in gosposke sobe, kuhinjska oprava, podložki, modroci, otomane, spalni in dekoracijski divani, postelje, omare, mize in stoli iz mehkega in trdega lesa, železne postelje in umivalniki ter vse vrste lesenega, železnega in tapiceranega pohištva v vsakem slogu od preste do najfinejših izvrstne po jako nizkih cenah

pri tvrdki za pohištvo **KAREL PREIS** Maribor, Stolni trg 6. Prost ogled! Ceniki zastoj!

Kupim vsako množino jabolčnika

kakor tudi 420 jabolčnega kisa.

Ponudbe z navedbo množine in najnižje cene na Ljubljana 1. poštni predal števil. 163

Prima bosanske slive

v vrečah à K 5.40 za kg netto, prodaja dokler traja zaloga trg. špedicijska in komisijska delniška družba „BALKAN“. — Vreče se zaračunajo 5 K za komad. 936 3—1

Društvo lesnih industrijev v Ljubljani razpisuje mesto

ravnatelja.

Zahteva se popolna praksa v eksportu prek morja. Pisarna se bo otvorila v pristaniškem mestu Simpreje mogoče. — Ponudbe je poslati na naslov: **F. Heinrichar, lesni industrijec, Škofja Loka.**

Sprejmemo inteligentnega spretnega akviziterja

za nabiranje oglasov. Zasluzek lep in trajen. Upravništvo „Jugoslavije“.

Sprejmemo spretno kolporterje (prodajalce)

za dnevnik „Jugoslavijo“. Zasluzek lep in stalen. Upravništvo „Jugoslavije“.

Po 8 kron **VINO** Po 8 kron

izvrstno, iz okolice Sv. Ivan, Zelene, Kašina, Križevci in Moslovina, 468 3—1 kakor Štajersko, se toči čez ulico v kleti hotela **Tratnik** na Sv. Petra cesta št. 25.

Priporoča se tvrdka: **JOS. PETELINC** Ljubljana, Sv. Petra nasip št. 7 ob Ljubljani. Zaloga šivalnih strojev in njih posameznih delov, igel in olja, ter drugega galanterijskega blaga. Istotam se prodaja: Steklo za izložbene omare (belgijsko steklo) kompletno z valjčnimi zastori, mera 135x184, 63x184, 20 59x184 in eno rabljeno 90x162. 13

Naročajte „Kurenta“

ki je edini slovenski in brez dvoma najboljši jugoslovanski satirično-humoristični list. Prinaša humoreske naših najboljših pisateljev ter je bogato opremljen z risbami in karikaturnimi prvovrstnih slovenskih umetnikov. „Kurent“ izhaja dvakrat na mesec ter stane za celo leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K.

Naroča se v upravništvu „Kurenta“ v Ljubljani, Marijin trg števil. 8.

„Narodna knjižnica“

Snopič 1 in 2. **Valentina Vodnika** izbrani spisi.

Cena 3 krone. Natisnila in založila Zvezna tiskarna v Ljubljani.

Proslavimo spomin **Valentina Vodnika** s tem, da ga spoznamo!

Naročite takoj!

: Propagandna brošura : za mirovno konferenco!

Dr. Bogumil Vošnjak:
Poglavje o stari slovenski demokraciji
Z epilogom dr. N. Županića. — Iz angleščine preložil ing. V. Zupanc. V Ljubljani 1919. — Natisnila in založila „Zvezna tiskarna“ v Ljubljani. Cena 2 kroni.

Dr. Vošnjak, ki je živel ves čas vojske v inozemstvu, je informiral s tem spisom entento o našem koroškem vprašanju in pokazal, da smo bili Slovenci že od nekdanj demokratski narod, ki si je sam volil svoje kneze. — Brošuro razširjajte med ljudstvo, v vsako slovensko družino, v vsako slovensko hišo. Šole, društva i. dr., ki naroče več izvodov, dobe na vsakih 10 izvodov po 1 izvod brezplačno. Koroška je bila naša že od nekdanj in mora biti tudi v bodoče!

: Propagandna brošura : za mirovno konferenco!